

[Energiministeren]

større sammenhæng, men det er i høj grad ting, som hører under varmesynsloven og de øvrige bestemmelser, som vedrører boligens udformning, isoleringsbestræbelser og ombygningsmuligheder i boligmassen. Det er en kendt sag, at varmesynslovgivningens tilskudsbestemmelser er udløbet her til nytår, og derfor er det vel en debat, som hører hjemme på det tidspunkt, hvor disse beslutninger blev truffet. Selvsagt er der en sammenhæng mellem den generelle energipolitik og de forskellige udtryk, den giver sig, også på boligpolitikens område.

Jeg har noteret mig, at man vedrørende kernekraft har interesseret sig for energirådets betragtninger. Jeg synes også, at de i høj grad er læseværdige. Regeringen må imidlertid respektere, at der i folketinget er et flertal, som har givet udtryk for eller i den kommende tid vil give udtryk for, at det ønsker kernekraft taget ud af energiplanlægningen. Men den omstændighed, at regeringen anerkender, at der findes et sådant flertal i folketinget, og at vi formentlig i løbet af den kommende tid vil få et beslutningsudtryk for det her i tinget, kan hverken forpligte regeringen eller regeringspartierne til at benægte den opfattelse, de finder er den rigtige i det spørgsmål. Det har også været afspejlet i debatten her, hvor en række ordførere har givet udtryk for, at de egentlig ikke finder, at den beslutning, som er på vej fra et flertals side, er særlig fornuftig set i det længere perspektiv.

Jeg kan i øvrigt sige, at netop spørgsmålet om kernekraft er blevet illustreret i denne tid ved, at Elkraft, elværkssammenslutningen på de østlige øer, her i 1985 forventes at tage en ny forbindelse mellem Sjælland og Skåne i brug, som omtrent vil fordoble overføringskapaciteten. Det er i sig selv en god ting, men det er også et udtryk for, at man i realiteten i det danske samfund søger at drage nytte af de fordele, kernekraften som baggrund for elproduktion betyder. Det er vel et udtryk for, at den svenske a-kraftpolitik hermed også bliver nyttiggjort i Danmark.

Fru Annelise Gotfredsen og hr. Ivar Hansen var inde på, om der i forbindelse med den kommende revision af varmforsyningsloven er mulighed for at forenkle og smidiggøre bestemmelserne. Det tror jeg der vil være, og allerede i dag – selv om vi ikke skal tage forskud på debatten nu – kan jeg sige,

at det er min hensigt at foreslå, at kapitel 3, som vedrører delplanproceduren, udgår, sådan at der i fremtiden kun skal være én procedure. Det er en mulighed, vi har for at forenkle den gældende lovgivning på det tidspunkt af udviklingen, hvor vi nu befinder os. Jeg tror, vi er kommet så langt, at den generelle varmeplanlægningsprocedure vil kunne anvendes overalt, sådan at kapitel 3 kan udgå.

Hr. Hans Hækkerup var inde på et tema, som også flere af ordførerne var inde på, nemlig spørgsmålet om mindstelagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Jeg forstod, at socialdemokratiets ordfører gav udtryk for, at socialdemokratiet ikke agtede at støtte det lovforslag, som er fremsat her i folketinget i dag, og som giver mulighed for, at man kan ophæve den minimumsgrænse på 4 millioner tons olieprodukter, som er indeholdt i loven fra 1980.

Jeg beklager, hvis det forholder sig sådan. Vi skal ikke her i dag gennemføre førstebehandling af forslaget, det sker formentlig i næste uge. Men baggrunden for, at regeringen har fundet det rigtigt at moderere betingelserne for disse mindstelagre, er ganske enkelt, at en sådan 4 millioner tons grænse i allerhøjeste grad er uhensigtsmæssig, for med det dalende olieforbrug og med den udvikling, vi kan forudse, hvor en del af vores olieforbrug erstattes af naturgas, vil vi komme i den situation, at denne bestemmelse fører til, at vore lagre svarer til flere og flere dages forbrug. Jeg tillader mig indtil videre at gå ud fra, at socialdemokratiets tilkendegivne holdning må være baseret på en misforståelse. Jeg kan ikke tro, at socialdemokratiet er klar over, at vi allerede i dag har en situation, hvor lagrene svarer til 160 dages forbrug. De internationale aftaler, i IEA og EF, går som bekendt ud på, at vi skal have beredskabslagre, der svarer til 90 dages forbrug. Jeg har ikke noget imod, at vi sigter højere end de 90 dage. Derfor har jeg også givet udtryk for i forslaget – som allerede er kendt – at dersom jeg skulle tilsinde bestemmelser, som fører til mindre end 110 dages forbrug, vil jeg gøre det i forståelse med folketingets energipolitiske udvalg. Herved har folketinget også fået en sikkerhed for, på hvilket niveau dette beredskab vil komme til at ligge.